

Kabelbröd

Hej på er,

Som pastor får jag ofta höra människor berätta om hur de blivit kristna. Flera av dem har en särskild dag eller upplevelse i sitt liv att peka på. Trots att det alltid är underbart att höra sådana vittnesbörd är jag medveten om att alla människor inte alltid ha samma erfarenhet. Självt minns jag en ung man som saknade en sådan upplevelse i sitt liv och som brottades med tanken att Gud på något sätt inte älskade honom. Sanningen är att han inte fick det senare heller – i alla fall inte på det sättet. Så frågan är: **Kan jag vara kristen utan att ha upplevt det precis som de?**

Kanske kämpar du också med sådana tankar? Du hör ofta andra berätta om upplevelser du inte har haft. Om så är fallet så är du inte ensam. Låt mig så "kraftfullt" som möjligt få säga till dig att Gud inte räddar oss efter ett visst schema eller en viss ordning. I Guds ögon är vi alla unika, ingen av oss är exakt likadana. Därför slipper vi jämföra upplevelser med varandra.

Istället vill Gud att vi skall vara levande kristna med våra personliga särdrag. Med andra ord, *vägarna fram till Gud kan se olika ut för olika människor*. En del har vuxit upp i ett kristet hem och kanske levt i en miljö där Gud funnits med i bilden ända sedan man föddes. För andra kan resan se helt annorlunda ut. *Hur du kom till tro är alltså inte det avgörande. Poängen är att du kom, och att du är där nu!*

När jag nu som samfundets ungdomsledare kan få umgås mer med tonåringar, har jag upptäckt, att de som har vuxit upp i ett kristet hem och levt med sin barnatro kommer en period i unga tonåren (någonstans mellan 13-15 år) när frågan blir allvarlig. *Ska jag våga följa Jesus helhjärtat eller ska jag gå min egen väg?* Här krävs det verkligen mod. Men jag är övertygad om att när man väl fatta hur mycket man behöver Guds förlåtelse och nåd och sedan medvetet väljer att följa Jesus vart han än dig i livet leder kommer du aldrig att ångra det.

Som ni säkert förstår så växte jag inte upp i ett kristet hem. Min väg ser förmodligen helt annorlunda ut än din väg. Men en sak är jag övertygad om att oavsett hur du kom till tro så kan vi alla vittna om en tidpunkt då vi helt enkelt inte kunde leva utan Jesus i vårt liv. **Kan du säga detsamma?**

För eftertanke: "Trots detta älskar du mig! Du håller mig vid din högra hand" (Ps. 73:23).

Guds rika välsignelse

Berny Carlsson